վարտակ, և պատուէր առ քաղաքապետն և առ դատաւորն Երուսաղէմի, վասն տալ բռնութեանց Լատինաց, պաշտպան կալ Պատրիարքին և միաբանից և ազգին Հայոց, հաստատուն պահել զնոսա 'ի սեփհականութեան և 'ի սովորութեան իւրեանց, ՌԿԷ (1618)։

Ի սմին ժամանակի Գրիգոր Պարոն Տէր խնդրեաց հրաման 'ի դատաւորէն Երուսաղէմի 'ի ձեռն Աստուածատուր Թարգմանին իւրոյ՝ սակս նորոգութեան որմոց և սենեկաց Ս. Փրկչի, եւ յետ քննութեան 'ի ձեռն ճարտարապետի քաղաքին՝ և այլոց, հրամայեաց շինել, և նորա սկիզբն արարեալ նորոգեաց զաւերեալ տեղիսն. ՌԿԷ (1618)։

Լատին կղերք 'ի լռութեան իւրեանց, երկնէին չարիս 'ի միտս, որ և ծնան իսկ յետ ոչ բազում աւուրց, և յարուցին վէճս և հակառակութիւնս անդարմանելիս, զի թէրեւ տեսին թէ՝ ոչ կարացին յաղթահարել զՀայս 'ի խնդիրըս Պատանատեղւոյն, և 'ի սոյն միջոցի կամեցան լուծանել զվրէժ նորին, և խսպառ նկուն առնել զնոսա։ Հայք կատարէին զհոգեւոր պաշտօնս իւրեանց յայրին Ծննդեան Քրիստոսի, 'ի տեղին Մսուր կոչեցեալ, Լատինք փորձ փորձեցին վանել անտի զՀայս, այլ ոչ կարացին հասանիլ ցանկութեան իւրեանց, որպէս գրեցաք յառաջագոյն, և 'ի սոյն աւուրս դարձեալ նորոգեցին զվէճն, և յայս նըպատ խսպառ արգելլին զնոսա անտի՝ խափանելով նաեւ ըզպատարագն։ Լուեալ զայս Գրիգորի՝ չոգաւ առ դատաւորն՝ եւ խնդրեաց 'ի նմանէ կոչել զփոխանորդն Լատինաց, որում անունն էր Պաթիչթայ, և առաջի նորա ասէ՝ Հայք սովորութիւն ունէին 'ի վաղ ժամանակաց անտի մտանել յեկեղեցին Բեթղեհէմի, կատարել զհոգեւոր պաշտօնս՝ աղօթել եւ պատարագել յԱյրին Ծննդեան, լուցանել կանթեղս եւ զաշտանակս՝ այլովքն հանդերձ։ Իսկ այժմ փոխանորդն Լատինաց արգել զայս ամենայն։ Եւ 'ի հարցանել դատաւորին ցփոխանորդն Լատինաց, արար նա պատասխանի՝ և ասէ, ոչ արգելումք զՀայս յերկըրպագելոյ և ուխտս մատուցանելոյ 'ի տեղւոջ յայնմիկ, այլ արգելումք զՊատարագն և զհոգեւոր պաշտօնս նոցա, զի փականք Այրին Ծննդեան են 'ի ձեռս Լատինաց, եւ նոքա լուցանեն զկանթեղս. բաց յերկուց կանթեղացն